

August Pfeiffer

**Aug. Pfeifferi D. Specimen Didacticum Ebraeum : iuxta Quod Linguae Sanctae
Fundamenta Decem Lectionibus Horariis Deponi Possunt**

Lipsiae: Lipsiae: Gleditschius: Brandius, 1684

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn791379353>

Druck Freier Zugang

CIC-1702 (15)

930 (13)

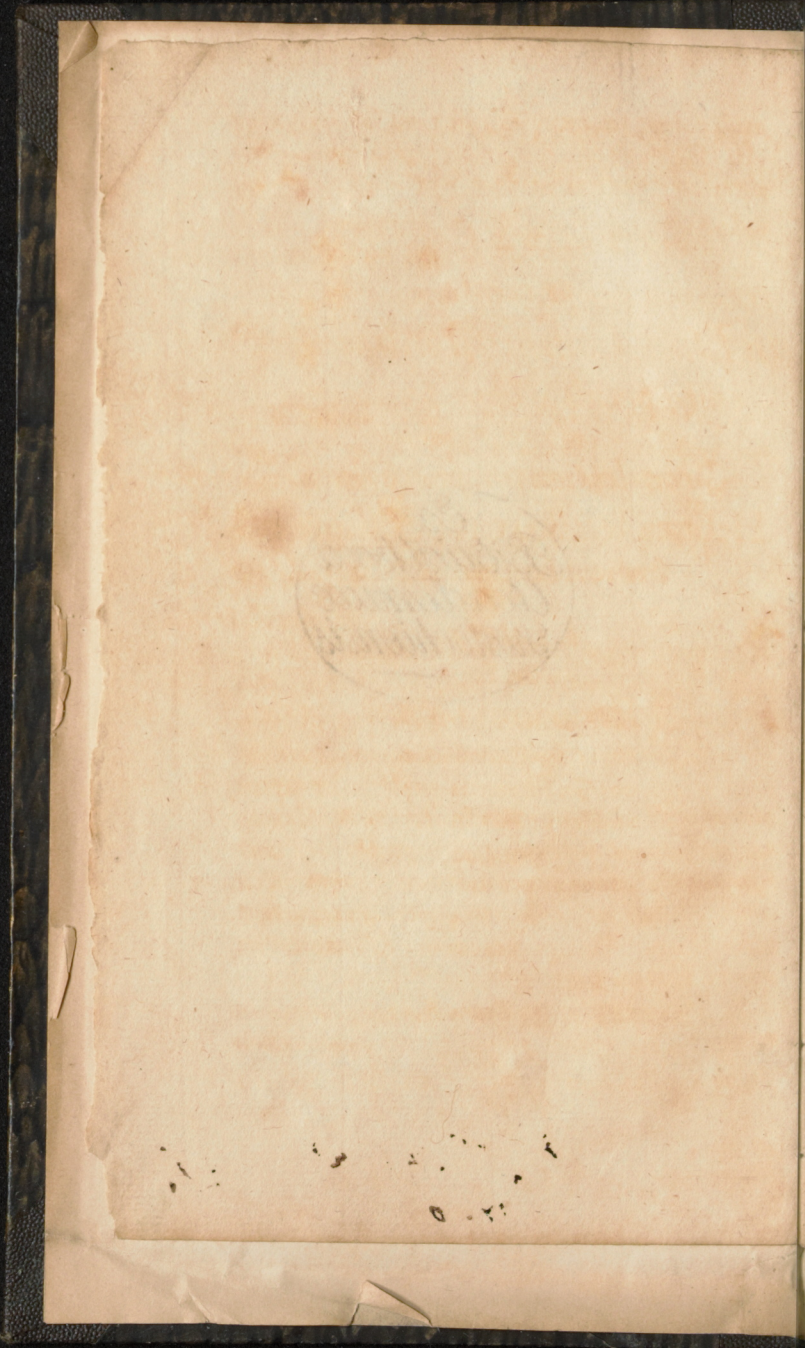
Ex
Bibliotheca
Academica
Frostochteriana

(15)

Ex
Bibliotheca
Academica
Rostochiensis

3

AUG. PFEIFFERI D.
SPECIMEN DIDACTI-
CUM EBRÆUM,
JUXTA QVOD
LINGVÆ SANCTÆ
FUNDAMENTA
DECEM LECTIONIBUS
HORARIIS
DEPONI
Possunt.

LIPSIÆ,
Sumpt. JO. FR. GLEDITSCHII,
Bibliopol.
Typis JUSTINI BRANDI.
Ao. c^o 1° c^o xxciv.

of.

Ag. Tuckfen
1766

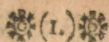
Lectori Philebræo

S. P.

NON est animus intra tam angustum ambitum decem horarum omnem Lingvæ Ebraicæ analogiam Grammaticam hujusque subtilitates concludere. Neq̄ enim ea me incessit vesania, ut Lingvam Sanctam existimem animalculum quoddam ἐφινεργον aut unius rotæ noctis fungum. Fundamenta saltem sic poni volo, quibus cætera deinde facili negotio superstrui poterunt. Experientia enim rerum magistra me satis superque edocuit, prolixâ illa atque lenta præceptorum explicatione & omnium minutiarum insectatione parum profici, verum ubi ad finem perventum est, priora oblivione esse obliterata omnia; contra verò feliciter procedere negotium, ubi lingvæ analogia brevi temporis spatio sub unum veluti obtutū sistitur, quomodo facile aliqua lingvæ idea & confusa saltem Grammaticæ notitia concipi potest, quæ subsequente praxi supplenda est.

Vale & boni consule.

I. N. J.

SPECIMINIS DIDACTICI

EBRÆI

HORA PRIMA.

DE LITERIS ET VOCALIBUS.

§. I. LITERÆ h. e. *Consona* sunt.
XXII. quarum *Figuram, Appellationem & Potestatem* sequens fistit Schema :

א	Aleph.	<i>aspiratio tenuis</i>	1
ב	Beth	<i>bh, β</i>	2
ג	Gimel	<i>gh</i>	3
ד	Daleth	<i>dh</i>	4
ה	He	<i>h</i>	5
ו	Vau	<i>v consona</i>	6
ז	Sain	<i>s leniss.</i>	7
ח	Cheth	<i>ch vel bh</i>	8
ט	Teth	<i>t</i>	9
י	Jod	<i>j conf.</i>	10
כ	Caph	<i>ch, χ</i>	20
ל	Lamed	<i>l</i>	30
מ	Mem	<i>m</i>	40
נ	Nun	<i>n</i>	50
ס	Samech	<i>s forte.</i>	60
ע	Ajin	<i>spir. asperrimus</i>	70
פ	Pe	<i>ph, φ</i>	80
צ	Zade	<i>z</i>	90
ק	Koph	<i>k</i>	100
ר	Resch	<i>r</i>	100
ש	Schin	<i>sch, χ } stene }</i>	300
ס	Sin		
ת	Thau	<i>th, θ</i>	400

Α

§. 2.

§. 2. Circa FIGURAM nota (α) quinque has כמנפץ (memoria causa dictas *Camnephex*) in fine mutare figuram h. m. ך ם ן ף ץ (β) Quasdam (præcipuè אהלת & finalem ם) esse supplendi spatii & decoris gratia dilatabiles h. m. ם ם ם ם ם

§ 3. Circa potestatem nota, quatuor istas אהוי (memoria causa אהוי *Ehevi*) aliquando quiescere sive non legi, puta אהוי quando non habent vocalem ad se spectantem, ubi tamen excipe ה Mappictum; & Jod finale, quando præcedit alia vocalis quam Chirec & Tsere. *Van v.* quiescit, quando est fulcrum. טמא *Tame* ידגה *Idage* גאלא *Gala*. רבירי *dibbre*: אור *ôr*.

§. 4. Ratione organi dividuntur literæ in GUTTURALES אהחע אהחא, LINGVALES דטלת datleneth, PALATINAS גיכק Gichak, DENTALES זסצש safzarasch, LABIALES בומפ Bumaph.

VOCALES.

§. 4 VOCALES, quæ consonis hîc non coordinantur, sed substernuntur vel commodè adjiciuntur, eæque propriè dictæ sunt decem, quinque longæ & totidem breves iis respondentes, quas sequens exhibet Schema.

VO.

Stene
Gutturales sunt, quæ spiritum in gutture format, efficiuntur.
Linguales, quæ lingua ad radices superiorum dentium affixa, inde ad inferiorum relatae, proficiunt.
Palatales, quæ aëre ad palatum oris proprio, emanantur.
Dentales, quæ dentibus anterioribus, lingua pressatis, efficiuntur.
Labiales, quæ e labiis compresse, efficiuntur.
Hujus distinctionis, pæpè, in organo facile videri potest.

VOCALES

LONGÆ BREVES.

ã	Kamez	†	A	-	Patach	á
ê	Isere	“	E	“	Segol	è
î	Chirec m.	“	I	“	Chirec p.	ì
ô	Cholem	†	O	†	Kamez chatuf.	ò
û	Schurec	†	U		Kibbuz	ù

§. 5. Observa (α) Kamez *ã* & Kamez chatuf *ò* habere eandem figuram †, quæ v. legitur *ò* in syllaba composita (nisi tonus vel Meteg adsit) alias *ã*. (β) Tres Vocales sc. *Chirec magn.* *Cholem* & *Schurec* loco fulcri usurpare consonam, quam verò duæ priores quandoque amittunt.

HORA SECUNDA.

DE PUNCTIS RAPTIS, SIGNIS ORTHOGRAPHICIS, SYLLABA ET TONO.

§. 6. Præter vocales veras dantur quinque improprie sc. istæ.

·	Scheva	·	·
·	Catef-patach	·	·
·	Chatef-Segol	·	·
·	Chatef-Kamez	·	·
·	Patach-gnubha	·	·

§. 7. *Scheva* est signum Grammaticum, quod indicat absentiam Vocalis (quantum in fine, præterquam sub finali †) & præcedente aliâ scheinatâ, nunquam exprima-

tur) simulque est *symbolum connexionis*,
namque literam, quam afficit, vel trahit ad
præcedentem & tum planè *quiescit* (id quod
fit in fine, postque brevem non habentem
Meteg) vel ad sequentem, & tum est mobile
sed rapidè, qualis sonus editur inter priores
duas literas vocum Ptolemæus, Mnemon,
Tmema &c. (quod fit א ab initio, א post
aliud Sheva, א post longam tono caren-
tem, & א sub Dagesfatâ)

§. 8. Sub gutturalibus componitur,
cum Patach, Segol & Kamez - Charuf,
rapidissimè itidem efferendum.

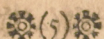
§. 9. Patach-gnubha, s. *furtivum* sub ul-
timis א א & ע (rarè sub penultimis א
& ע, sc. sequente א) loco Scheva quiescen-
tis adhibetur, rapè ante consonam efferen-
dum, ut, אשך *maschiach*.

SIGNA ORTHOGRA- PHICA

§. 10. *Signa orthographica* sunt quatuor:
Dages, Mappik, Meteg, Makkeph. DA-
GES vel *lene* est vel *forte*. Illud sex literas
בגדכפח *begadkephath* ordinariè aspi-
ratas bh, gh, dh, ch, ph, th, privat sua aspira-
tione בגדכפת b, g, d, c, p, t, idè pl ab ini-
tio ferè, vel præcedente Scheva quiescente.

§. 11. *Forte* omnibus literis (præter-
quam gutturalibus & Resch) inscriptum eas
duplicat : אע אמו.

§. 12. MAPPK (*Eductor*) est pun-
ctum

Sum literæ ם finali inscriptum, quando legi debet, alias illic quieturæ. םבבֿ ga-bbâh.

§ 13. Meteg (Frenum) est Virgula inferne Vocali adscripta eam extra tonum decorè suspendens. םבבֿבֿ bâ jeshâ.

§ 14. MAKKEPH (Junctor) est lineola transversa diversas vocales copulans ad continuam prolationem, uti Hyphen. םבבֿבֿבֿבֿבֿ Eth-col-ascher.

SYLLABA.

§ 15. E conjunctione literæ & vocalis oritur SYLLABA, quæ vel simplex est, vel composita. SIMPLEX constat ex una consona mobili & vocali: םבבֿבֿ galti-ra. COMPOSITA pluribus constat consonis per puncta rapta copulatis vel in Dagassata implicitis: םבבֿבֿבֿבֿ mas-meries sua cur-tech. םבבֿבֿ pik - ked. םבבֿבֿ mené. םבבֿבֿ ruäch.

§ 16. TONUS in bi-vel polysyllabis est vel in ultima (praesertim si ea sit composita cum vocali longa: םבבֿבֿבֿ daBâg, vel habeat ante se scheva mobile םבבֿבֿבֿ pake-dâ) vel in penultima (praecipue si ea sit simplex cum vocali brevi pura םבבֿבֿ melech.) Oxytona vox Ebraëis Milra, paroxytona Milel vocatur. De ACCENTIBUS a secundariò sedem toni indicantibus aliàs seorsim agitur.

§. 17. Ebraica feliciter lecturus I. Literas Alphabeticas semel atque iterum manu exprime, donec memoriæ inhærescant.

II. Eas, quæ cognatæ figuræ sunt, uti תחה, רר, נכב, è consideratione linearum & angulorum dignosce, ne inter legendum confundas.

III. Quatuor literarum אהוי motum & quietem rectè imbebe.

IV. Vocalium longarum & brevium, differentiam attende.

V. Lecturus à dextra versus sinistram more nobis contrario procede.

VI. Syllabam semper à consona incipe (excepto ׀ initiali.)

VII. Literam cum vocali juncturus in syllabam, vide num sequatur Scheva quiescens vel Dages forte, adeoque an sequens litera simul sit assumenda in syllabam compos.

VIII. Tonus ordinariè illic est, ubi est accentus, quod si secus fiat, regula §. 16, succurrent.

Praxis ex Soph. III. v. 8.

לָכֵן חֲסִי-לִי נָאִים | Lachên bhaccu-li, *neve*

יְהוָה לְיוֹם קוֹמִי | Jehová, lějóm kumi

לְעָד כִּי מִשְׁפָּטִי | leád : ki mischpai

לְעֹסֹפ גּוֹיִם לְקֹבֶצִי | leesóph gojim, lèkobbzi

מִמְלֹכָה

Quapropter expellate me, inquit
Jehova, ad diem quo confutur
ad gloria: quoniam iudicium meum est,
ut tollam gentes et conyegen
am, et in die illi
et in die illi
et in die illi

Handwritten notes in Latin script, including the name 'Lachên bhaccu-li' and other annotations.

ממלכות לטפך *mamlachôth lischpôch* regna, ul. spandam
super eos, indigna res, etc.
 עלוהם ועמי כל *alechém sami col* non furor is mei, quia ipe
reli. mei confusus
 חרון אפי ט נאש *chârôn appi ; ki boesh*
 קנאתי תאכל פל *kinathî reachêl col- terra.*
 : הארץ *baárez.* si fuerit inimicus, minus dom. riber
si fuerit, su. alio dom. riber
si fuerit, dom. alle. well. sol. d.ing
si fuerit, dom. riber. V. d. d. d. d.

HORA TERTIA.
 DE MUTATIONE PUNCTORUM.

§. 19 Præcipua analogiæ Grammaticæ ratio apud Ebræos dependet à mutatione punctorum vocalium, cujus summa hæc est :

Puncta Ebraica mutantur non modo ob incrementum vocis, ita ut in syllaba composita transeat vocalis longa in brevem & contra in simplici brevis in longam ob toni absentiam; ante dagefatam sine tono longa in brevem & ante dagefandam brevis in longam; in tertiâ & secundâ ante tonum certæ vocales in Scheva; sub gutturalibus Scheva simplex in compositum; in concursu duorum Schevaim alterutrum in vocalem; sed etiam propter accentum. Ista summaria regula in decem sequentes diduci potest.

I. Vocalis longa in syllaba composita tono cassâ in brevem; & contra brevis

vis in Syllaba simplici tono cassâ in longam mutanda est. E. g. וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיב , עָלָיָהּ pro עָלָיָהּ.

II. Ante literam fortiter Dagesiatam sine tono vocalis longa mutatur in brevem sc. in וְיָרִיבָהּ, in וְיָרִיבָהּ, in וְיָרִיבָהּ vel Kamezchatus. E. g. וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ, וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ, וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ.

III. Ante gutturalem vel ר dagesandam vocalis brevis in longam modo contrario mutatur, ut וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ, וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ.

IV. In tertia ante tonum vocales quinque sc. וְיָרִיבָהּ, וְיָרִיבָהּ, וְיָרִיבָהּ (in Syllaba simplici & pura) & וְיָרִיבָהּ (sequente segol vel Pat.) corripiuntur in Scheva ut : וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ, וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ.

V. In secunda ante tonum Tsere (non precedente Kamez) item Patach & segol (accedente alia terminatione quam plurali, ubi sc. in Kamez transeunt) in Scheva mutantur : וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ.

VI. Scheva simplex sub gutturalibus mutatur in compositum (usitatus) & quidem mobile perpetuo; quiescens sub prima & secunda radice, ubi prior deinde vocalis in cognatam וְיָרִיבָהּ Scheva transire solet. וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ, וְיָרִיבָהּ pro וְיָרִיבָהּ.

VII.

VII. Scheva simplex ante aliud simplex legendum mutatur usitate in Chirec, rarius in patach vel Segol E. g. כְּכָלִי pro כְּכָלִי : posterius v. si sub Jod sit, prorsus tollitur : כִּימִי pro כִּימִי.

VIII. Scheva compositum ante simplex ab initio abjicit suum Chateph, in medio conciditur f. abjicit alterutram sui partem E. g. אֶפְסִי pro אֶפְסִי, יַעֲמֶדוּ vel יַעֲמֶדוּ pro יַעֲמֶדוּ.

IX. Scheva simplex mobile ante compositum mutatur in vocalem brevem huic analogam E. g. יִאֲנִי pro יִאֲנִי.

X. Propter accentus regio quosdam quaedam vocales mutantur, ut Patach quodcumque & Segol sequente alio Segol in Kamez, Scheva in Segol & ante terminationes verbales in eam vocalem ex qua ortum est, ut יִרְאֶה pro יִרְאֶה, יִרְאֶה pro יִרְאֶה. Omnium istarum regularum praxin qui desiderat, restituat voces אֶזְרָא לְעֹרְמֵי הַרְגֵּלֹתַי h. m. - אֶזְרָא לְעֹרְמֵי הַרְגֵּלֹתַי. Præterea verò dantur quoque euphonicæ vocalium alternationes usu discendæ ut יִרְאֶה pro יִרְאֶה.

HORA QUARTA.

DE VERBO IN GENERE.

§. 20. In verbo cumprimis notanda Numerus, Persona, Genus, Modus, Tempus, indeque resultans Conjugatio. Numerus

A 5 duplex

duplex Singularis & Pluralis. Dualis Plurali contradistinctus in verbo exulat.

§. 21. *Persona* in Præterito & Futuro tres ; & quidem in præterito tertia, utpote simplicissima præmitti solet. Imperativus solam secundam agnoscit.

§. 22. *Genus* (præterquam in prima persona, quæ semper communis) duplex Masculinum & Fœmininum, nomini in constructione respondens.

§. 23. *Modi* tres, *Indicativus*, *Imperativus* & *Infinitivus*. Per hunc mediantibus particulis inseparabilibus כ in, כ secundum, ל ad, מ a (memoriae causa ככלם Bachlam) exprimuntur Gerundia & Supina E. g. בִּפְקֹר in *visitare* i. e. visitando.

§. 24. *Tempora* explicitè in verbo finito duo sunt : *Præteritum* & *Futurum*. *Præsentis* vices vel Præteritum supplet, vel Participium Benoni s. præsens, additis pronominibus personalibus.

§. 25. *Conjugatio* propriè loquendo unica, quatuor tamen dantur classes significationum ex eadem radice deductæ & per certos characteres insinuatæ, & à verbo בִּפְקֹר appellationem sortitæ. Tres priores sunt activæ & passivæ, quarta neutralis.

Prime character in activo dicto *Kal* nullus, quia originem cæteris dat, בִּפְקֹר. In Passivo dicto *Niphal*, Character, est כ, בִּפְקֹר.

Secun-

Secunde character tam in activo dicto *Piel*, quam Passivo dicto *Pual*, character est Dages forte in medio radicali A. פִּקֵּר, P. פִּקֵּר.

Tertie character tam in activo dicto *Hiphil*, quam Passivo *Hophal* est He præpositum A. הִפְקִיר. P. הִפְקִר.

Quarte *Hitpael* character est præposita Syllaba הַתְּ, הִתְפַּקֵּר. *Prime* significatio est nuda, *secunde* ordinariè intensiva, *tertie* effectiva, *quarta* reciproca.

HORA QUINTA.

DE FORMATIONE ET FLEXIONE TEMPORUM.

§. 26. *Formatio* sive deductio temporum, & modorum è radice talis est (ubi nota characteristicam conjugationis pelli à characteristicam temporis.)

Præteritum.	Futurum.	Imperat.
Kal פִּקֵּר	פִּקֵּר	פִּקֵּר
Niphal נִפְקֵר	נִפְקֵר	נִפְקֵר
Piel פִּקֵּר	פִּקֵּר	פִּקֵּר
Pual פִּקֵּר	פִּקֵּר	_____
Hiphil הִפְקִיר	הִפְקִיר	הִפְקֵר
Hophal הִפְקֵר	הִפְקֵר	_____
Hitpael הִתְפַּקֵּר	הִתְפַּקֵּר	הִתְפַּקֵּר

Hisce

§. 28. Cæterum in Conjugatione verborum feliciter processurus 1. Edisce primas formas Præter. Futur. & Imperativorum. 2. Flecte deinde easdem juxta Schema cuilibet tempori destinatum, ubi tamen observa circa Schema Præteriti (α) personas recenseri ordine retrogrado. (β) Fœmininum Masculino subijci. (γ) Loco circelli in primo spatio reponi Præteritum cujusque conjugationis & ei addi deinceps terminationes cæteris spatiis inclusas, observatis saltem inter flectendum sequentibus duabus regulis (δ) In tertia personâ utriusque numeri vocalem primæ formæ ultimam seu quæ sub secunda radicali est (nisi sit Chirec) mutari in Scheva, E. g. פָּקַד, פְּקָדָה. (ϵ) In secunda & prima persona utriusque numeri sub secunda radicali semper requiritur Patach, quod sicubi non adest, adsumendum E. g. פָּקַדְתָּ pro פְּקָדְתָּ.

§. 29. Circa Schema FUTURI peculiariter observa (α) Personas (quæ naturaliter ordinem retinent) hîc non modò distingvi per terminationes, sed etiam literas præformativas ante lineam collocatas. (β) Flexionem perfici variando ab initio literas præformativas (omnibus futuris cômunes) & addendo terminationes post lineam adjectas,

tas, observatis duabus sequentibus regulis, quarum una præformativas, altera terminationes concernit. (N) Si prima præformativa N habeat Sagol, sub cæteris est Chirec; si prima habeat: sub cæteris est Scheva simplex: si aliam quamcunque vocalem habeat, ea manet. E. g. אֶפְקַד, תִּפְקַד; אֶפְקַד, תִּפְקַד; אֶפְקַד, תִּפְקַד. (ב) Quando vox in Futuro [uti & in Imperativo] crescit in ו. וּ, Patach, Tserē & Cholem ultime non crescentis corripuntur in Scheva, ut תִּפְקַדְוּ. Denique specialem observationem meretur, quod verbum à litera sibilante inchoatum in Hitpaël eandem cum ת Characteristica transponat E. g. הִצְעַקְתָּ pro הִשְׁתַּמֵּר, הִעֲזַבְתָּ pro הִשְׁתַּמֵּר.

HORA SEXTA.

DE VERBIS DEFECTIVIS.

§. 30. Abludunt quandoque à forma paradigmatis Verba quæ dicuntur IMPERFECTA, quæ quando quandam è literis radicalibus amittunt.

§. 31. Appellationem suam illa fortuntur ab antiquato Paradigmatē פֶּעַל, unde prima radicalis τσχυαὸς vocatur Pe, secunda Ain, tertia Lamed, & inde litera imperfectionem in verbo suslinens suscipit denominationem E. g. Verbum Imperfectum Pe Nun i. e. cuius prima radicalis est Nun.

§. 32.

§. 32. Pro diverso compensandi modo imperfecta verba dividuntur in *Defectiva* & *Quiescentia*. Illa vocantur quæ radicalem amissam compensant per Dages forte; hæc, quæ per vocalem longam.

§. 33. *Defectiva* sunt duplicia, scilicet *Defectiva Pe Nun*, ut נָנַשׁ; & *geminantia Ajin* sive secundam E. g. סָרַב. Illorum imperfectio in eo est sita, quod prima Nun ex præscripto paradigmatis Schevanda abjicitur, & si id in medio contingat, compensatur per Dages forte. [Infinitivus constructus Kal insuper adsumit ת paragogicum נָנַשׁ pro נָנַשׁ] E. g. נָנַשׁ pro נָנַשׁ, אָנַשׁ pro אָנַשׁ.

§. 34. *Geminantia Ajin* [1.] in Conj. 1. & 3. unam è geminatis abjiciunt, h. m. KAL Præt. סָב Fut. אָסַב. Imp. & Inf. סָב HIPHAL. Præt. נָסַב. Fut. אָסַב. Imp. הָסַב. Part. נָסַב *Hiph.* Præt. הָסַב. Fut. אָסַב. Imp. הָסַב Part. מָסַב. *Hoph.* Pr. הָוִסַב Fut. הָוִסַב. & tum voce crescente assumunt Dages forte in literâ remanente è geminatis, quæ si sit Schevanda, in Præterito Cholem, aliàs Sægol requirit, E. g. סָבָה pro סָבָה, סָבָה pro סָבָה. [2.] In Conj. 2. & 4. vel regularia sunt, vel Dages Characteristicum pellitur, vocali præcedente in Cholem mutata, E. g. סָבַב pro סָבַב.

HORA

HORA SEPTIMA.
DE VERBIS QUIESCENTIBUS.

§. 35. Verba *quiescentia* quadruplicia sunt, quiescentia *Pe Jod, Ain Van, Lamed Aleph & Lamed He.*

§. 36. Quiescentia *Pe Jod*, solent *Jod* ex analogia verbi Schevandum abjicere, & compensare in Fut. Kal in *Tfere* [sequente alio *Tfere* vel *Patach*] in *Niphal* & *Hiphil* in *Cholem*, in *Hophal* per *Schurec*: Denique *Jod* in *Niphal* [& quandoque in *Hitpaël*] Dageffandum mutatur in *Vau*, E. g. *לָלַח* pro *לָלַח*, *לָלַח* pro *לָלַח*, *לָלַח* pro *לָלַח*, *לָלַח* pro *לָלַח*.

§. 37. In Quiescentibus *Ain Van* secunda radicalis *Vau* semper quiescit, & quidem (1.) in Conj. 1. & 3. h. m. KAL Præt. *קָם* pro *קָם*. Fut. *קָם*, Imp. & Inf. *קָם* Part. *קָם* NIPHAL. Præt. *קָם* Fut. *קָם* Imp. & Inf. *קָם* Præt. *קָם* HIPHIL. Præt. *קָם* Fut. *קָם* Imp. *קָם* Inf. *קָם* Præt. *קָם*. HOPHAL. Præt. *קָם* Fut. *קָם*, Inf. *קָם*. Et flexio deinde est ordinaria, si saltem notetur (α) quiescentes vocales, utpote compensativas sive impuras, non mutari in *Scheva*. [β] Ante terminales Præteriti in *Niphal* & *Hiphil* aliquando assumi *Cholem*. (2.) in Conj. 2. & 4. hoc verborum genus eandem

eandem rationem habere cum geminan-
tibus Ain, ut קממ pro קמ.

§. 38. Quiescentia Lamed Aleph (α)
pro Cholem & Patach ultimæ non crescen-
tis poscunt Kamez E. g. מצמ pro מצמ,
מצממ pro מצממ. (β) sub ultima
Aleph Scheva respuunt & tum præcedens
Pat. in Præt. Kal in Kamez, in cæteris Præt.
in Tsere, alias in Segol mutant E. g. מצממ
pro מצממ, מצמממ pro מצמממ.

§. 39. Quiescentia Lamed He (α) omnia
præterita finiunt in ה -, Futura (ut &
Participia) in ה .., Imp. in ה .., Inf. in
ה & constr. ות. (β) ה finale non Sche-
vandum sine compensatione abjiciunt E. g.
גלה pro גלה: Schevandū in י mutant (quod
quiescit in Præterito Kal præced. Chirec;
in cæteris aliquando præcedente Tsere; in
Fut. & Imp. præcedente ..) גלהי pro
גלהי: in Fœm. Sing. tamen ה in ת trans-
it, ut: גלהי pro גלהי.

Versus memorialis:

Sunt DEFECTIVA hæc: NUN PRIMA; & DU-
PLA SECUNDA:
PRIMA quiescit IOD; VAU ALTERA; TERTIA
ALEPH, HE.

HORA OCTAVA.

DE NOMINE.

§. 40. In nomine consideranda Forma;

B Ar-

Articulus, Genus, Numerus, Casus, Declinatio, Comparatio.

§. 41. Nomina à verbis derivantur vel *nudè*, vel additis literis האמנותי *Heemantiscis*, qualia *aucta* vocantur.

§. 42. *Articuli* vice fungitur ה, quod cum Patach sequente Dages præfigitur nominibus appellativis & absolutis. E. g. הַמֶּלֶךְ ó βασιλεύς, האָדָם ó άνθρωπος & Euphoniæ causa הַכְּרִים τὰ ὄρη. Accedentibus particulis כלב extrudi solet ut כְּהַדְבָּר pro כְּדַבָּר.

§. 43. *Genus duplex, masculinum & femininum.* Hujus ordinaria nota ה, & in nominibus in י. finidis, uti & participiis ת. E. g. טוֹב bonus טובָה bona, עֲבָרָה *Ebraus*, עֲבָרִית *Ebreæ*.

§. 44. *Numer. triplex: Singularis, Dualis & Pluralis.* *Dualis* in solis nominibus natura vel arte geminis usitatus definit in ים. E. g. יָדַיִם.

§. 45. *Pluralis* è masculinis in ים. è fœmininis fit in ות ut; טובים boni טובות bonæ.

§. 46. In applicatione generis & numeri nota (α) ה (ut & ת Fœmininum) alias perire, ad in duali illud in ת mutari. (β) nomina orta è verbis geminantibus

Ain

Ain affumere Dages E. g. תמים pro
תמים. Cætera dabit usus.

§. 47. Casus propriè nulli. Nam *Genitivus* è constructione deprehenditur : de qua suo loco. *Dativus* per præfixum ל : *accusativus* per את exprimitur. Unde nulla quoque hîc propriè loquendo *declinatio*. *Comparatio* itidem non nisi sensualis : nam *Comparativus* per מו vel מ præ, *superlativus* per מאר valdè vel aliter circumscribitur.

HORA NONA.

DE PRONOMINE.

§. 48. *Pronomina* sunt vel *separata* vel *inseparabilia*. *Separata* è Lexico vel usu peti possunt. Notetur saltem, *PERSONALIUM* casus obliquos per *Affixa* una cum præfixis particulis exprimi E. g. אני Ego, לי mihi, אתי me. *RELATIVUM* אשר est invariabile. *INTERROGATIVA* quæ, rei מי, מי.

§. 49. *Inseparabilia* s. *AFFIXA* sunt terminationes quædam, quæ appensæ nominibus exprimunt pronomina possessiva, verbis v. & particulis additæ personalia repræsentant. Et affixa quidem nominalia aliter sese in nominibus singularibus, aliter in pluralibus habent, prout evidenter patet è sequenti Schemate Affixorum nominalium :

B 2 AF-

A F F I X A.

SINGULARIA.		PLURALIA.	
י' — I. C. meus.		י' — C. I. mei.	
2. m. 2. f. ה' — ה' —		2. m. 2. f. ה' — ה' —	
3. m. 3. f. ו' — ו' —		3. m. 3. f. ו' — ו' —	
נר — I. C. noster.		נר — I. C. nostri	
2. m. 2. f. כס — כן —		2. m. 2. f. כס — כן —	
3. m. 3. f. ם — ם —		3. m. 3. f. ים — ים —	

§. 50. Circa applicationem observa (α) ה' foemininum accedentibus affixis mutari in ת, aliud quodcunque perire. E. g. צדקתו צדקתה. (β) terminationem pluralem ים & dualem ים - abjici & affixis accessuris cedere locum. (γ) Pro affixis ו' , ה' , ם , ן - quandoque alternare הו , ה , ם , ן &

secundum, sicut, אָד, בּ in ordinarie
 præfiguntur per Scheva ut אֲדָרָךְ & verbum.
 Cæterum אָ & הָ ante accentum vicinum
 solent habere Kamez; אָ verò ante labiales
 & Schevatam quamlibet (Schva simplici)
 transit in אָ ut אֲמַשֵּׁב pro אִמְשֵׁב.

§. 55. Van Futuro præfixum cum Pa-
 tach sequente Dages convertit illud rati-
 one significationis in Præt. ut : אֲיַפְקֹד &
 אֲיַשְׁרִיב, quo casu אֲ in verbis quiescenti-
 bus אֲיָ, אֲוָ &c. retrahit tonum in penulti-
 mam. 2. in quiesc. אֲיָ caufatur apocopen.

§. 56. In CONSTRUCTIONE
 cum primis ratio habenda Status constru-
 cti, de quo notanda est regula : In con-
 structione duorum substantivorum ap.
 Ebraeos posterius non ponitur in Genitivo,
 sed prius in Statu constructo, qui consi-
 stit in nominis transformatione, ita ut
 terminatio הָ fœmin. transeat in תָ, ter-
 minatio pluralis םִ & dualis םֵ in םִ,
 & deinde mutantur quædam vocales, sc.
 in penultima (α) Kamez quodque purum
 & Tseré ante Kamez, in Scheva : (β) In
 ultima Kamez, ut & Tseré (maximè post
 Kamez) in Patach, & Segol ante הָ
 in Thesre E. g. אֲנִי pro
 אֲנִי. Cætera suppedabit
 usus.

FINIS.

